

(PATRIMONI) Passat i futur d'un equipament

50 anys del Museu de Badalona

La casualitat va voler que el 8 de gener de 1955 les obres d'urbanització de la zona del Clos de la Torre posessin al descobert les termes romanes de Baetulo. Aquell fet va ser el detonant per convertir en realitat quelcom somiat des del segle XIX: el Museu de Badalona. De fet, el 1933 ja hi havia hagut un primer intent, però la Guerra Civil i la dictadura havien impedit fer realitat el projecte.

El 1955, però, l'Ajuntament va constituir un patronat i l'abril d'aquell any ja es col·locava la primera pedra d'un edifici que obriria les portes el 6 de desembre de 1957. El primer director va ser el descobridor de les termes, Josep Maria Cuyàs, que havia estat un dels màxims avaladors de la necessitat de fer un museu a Badalona. Malgrat que ja havia començat a funcionar, no va ser fins al 1966 que es va enllestir totalment l'edifici.

Els vents renovadors de la democràcia també van arribar al Museu de Badalona, que a partir d'aquell

moment va tendir a una plena professionalització. A partir dels anys vuitanta, els seus responsables es van poder concentrar en la recuperació del patrimoni badaloní que havia estat espoliat durant la primera postguerra. Va ser aleshores quan es va produir el retorn, per exemple, de la *Venus*, que és tot un símbol de la ciutat. Tot i això, el Museu d'Arqueologia de Catalunya encara té peces badalonines fruit de l'espoli dels anys quaranta.

D'altra banda el Museu també es va ocupar de la gestió de l'Arxiu Històric, va començar a organitzar infinitat d'exposicions i va iniciar la publicació de llibres d'arqueologia i de la revista *Carrer dels Arbres*, de la qual ja s'han editat setanta números.

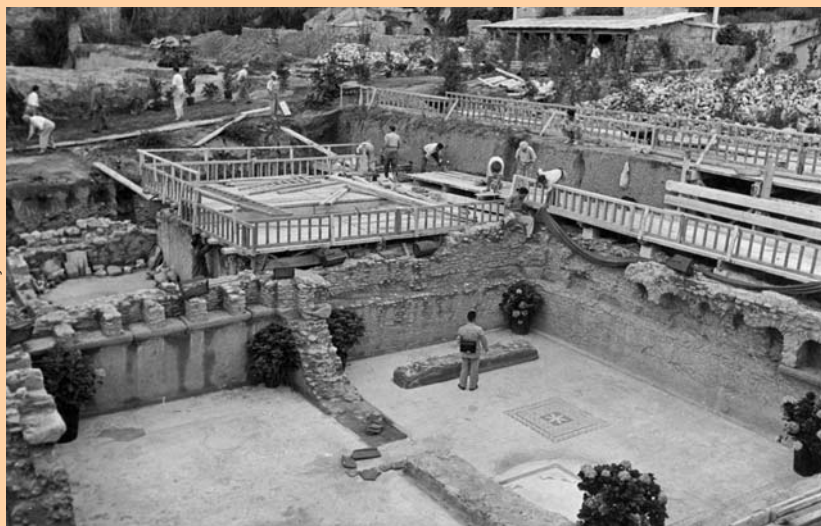
Ara que ja han passat cinquanta anys des que es va començar a fer realitat el somni, és hora de fer balanç i homenatges. De moment, ja s'han pogut veure dues mostres, la primera dedicada a la història de la construcció de l'edifici i l'altra al vint-i-cinquè aniversari de l'Arxiu Històric.

Una de les grans exposicions és a punt d'arribar: el 4 de maig s'inaugura *Aquell any 1955*. L'objectiu de la mostra és explicar com era la Badalona de fa cinquanta anys a partir de les fotografies que han cedit ciutadans anònims responant a la crida que s'ha fet des del Museu. L'exposició es podrà visitar fins al 5 de juny.

D'altra banda, el mes d'octubre es farà una mostra dedicada al primer director del Museu, Josep Maria Cuyàs, de qui també s'editarà el dietari que va escriure durant la Guerra Civil.

Però més enllà dels actes de celebració, el Museu de Badalona també es planteja com ha de ser el seu futur. El més immediat passa per l'inici de les obres d'ampliació de l'espai visitable, unint les termes, que són al subsòl del Museu, amb les restes del fòrum, situades sota la plaça Font i Cussó. És a dir, 3.000 m² de jaciment arqueològic de l'època romana coberts, que el convertiran en l'espai d'aquestes característiques més gran de Catalunya. Un argument més que suficient perquè el Museu d'Arqueologia de Catalunya (MAC) accepti la sol·licitud presentada pel Museu de Badalona perquè les restes de Baetulo siguin declarades secció del MAC l'any del seu cinquantè aniversari.

Xavier Carmaniu

Museu de Badalona. Arxiu J. M. Cuyàs

Termes romanes de *Baetulo* descobertes per J.M. Cuyàs l'any 1955